

ALLAH HEP KALBİMİZE BAKAR DR. ABDULCABBAR BORAN

Peygamber Efendimiz (S.A.V) buyuruyor ki: **“Allah sizin kalbınıza, suretinize değil, kalbinize bakar.”** Acaba Peygamber Efendimiz (S.A.V)’in bu hadîsle bizlere vermek istediği mesaj nedir?

Sevgili kardeşlerim, Allah biz insanların malına bakmıyor, soyuna bakmıyor, cinsine bakmıyor. Devamlı olarak Allah’ın bizde nazar ettiği yer, kalbimizdir. Allah sizin amelinize, sözlerinize, değil, kalbinize bakar. Örneğin münafıklar dilleriyle çok güzel şeyler söylüyorlar. Fetih Suresinin 11. âyet-i kerimesinde savaşa katılmayan münafıklar savaştan sonra Peygamber Efendimize bakın ne diyor: **“Araplardan muhallefunlar (geride kalanlar), sana: “Mallarımız ve ailelerimiz bizi meşgul etti. Artık bizim için mağfiret dile.” diyecekler. Onlar, kalplerinde olmayanı dilleri ile söylüyorlar...”** Yani dilleriyle söyledikleri kalplerinde yok. Peygamber Efendimiz (S.A.V): **“Benim şefaetim, kalbi dilini, dili kalbini tasdik eden kişiler içindir.”** buyuruyor. Yani kalp ve dilin hakikati söylemesi halinde Allah’ın yardımının gelebileceğini Peygamber Efendimiz ifade ediyor. Bütün münafıklar, Peygamber Efendimiz (S.A.V)’in önünde diz çöküp, aynı sahâbe gibi aynı tövbeyi yapmışlar; el öpmüşler, “Lâ İlâhe illâllah Muhammeden Resûlullah” demişler. Peki, hedeflerine ulaşmışlar mı? Hayır. Hiçbir zaman Allah’a ulaşma talepleri olmadığı gibi, Allah’a ulaşmadıkları gibi, Peygamber Efendimiz (S.A.V)’e de bu niyetle teslim olmak gibi bir niyetleri de yok. Bu sebeple Allahû Tealâ onların iç dünyalarına göre onların hiçbirini mü’min yapmamış. Kalplerine îmânı asla yazmamış.

Evvelâ şu hakikati beraberce bilelim. **“innem-el âmâlu bin niyet: Ameller niyetlere göredir.”** Öyleyse samimiyetinizle ulaştığınız merhaleler arasında kesin bir ilişki var. **Kalp, Allah ile irtibatınızın merciidir, merkezidir.** Allah, kalbinde inanç bulunanlara, o talebin sahibi olanlara gerekeni yapar. Ama kalbinizle dua etmediyseniz, sadece söz olarak dua ettiyseniz bu Allah’ın katında bir değer ifade etmez. Allah söze bakmaz, kalbe bakar. Kalbinizde ne var? Kalbinizde ne varsa, kalbiniz aynadır, onu Allah’a aksettirir. Diliniz aksettirmeye yeterli değildir. Diliniz sadece kalbinizdeki söylediği takdirde, konuşmanız Allahû Tealâ tarafından dua hüviyetine girer.

Şimdi sualım var size; dünya mı Allah mı? Mutluluk dünya ile değil; mutluluk arabayla değil, mutluluk ev sahibi olmakta değil, mutluluk makam sahibi olmakta değil, mutluluk bu dünyada olan hiçbir şeyde değil. Mutluluk Allah iledir. Genellikle şeytan geliyor, insanların kalplerine vesveselerini veriyor, diyor ki, “sen mutlu olmak mı istiyorsun? Zengin olursan mutlu olursun, eşin sana itaat ederse mutlu olursun, çocukların okulları kazanırsa mutlu olursun.” Bunlar sizin bir ihtiyacınızın yerine gelmesidir. Ama mutluluk öyle değil, mutluluk Allah iledir. Bizi mutlu eden dünya değil, Allah’tır. Unutmayın; Allahû Tealâ hep kalbinize bakar. Allah’a ulaşmayı diliyor musunuz; orada kalbinizde belli olur ve Allah’ın zikri Allah’a ulaşmayı dilediğiniz takdirde kalbinizdeki zeyge, kalbinizdeki maraza yani hastalıklara şifadır. **Peygamber Efendimiz buyuruyor: "Vücutta bir et parçası vardır ki; o düzelirse bütün vücut düzeldir, o bozuk olduğunda bütün vücut ifsad olur. İyi bilin ki, o et parçası kalptir." (Buhârî, İmân, 39; Müslim, Musâkât, 107.)**

Bir başka Hadîs-i Şerif de şöyle: **“Kişi insanların gözünde cennetliklerin amelini yapar, oysa o cehennemliktir.”** Ne yapıyor kişi? İslâm’ın beş şartını yerine getiriyor, namaz kılıyor, oruç

tutuyor, ama Allah ulaşmayı dilemiyorsa kurtulabilir mi? Hayır. Nereden biliyoruz? Yûnus Suresi, 7 ve 8. âyetler:

10/YÛNUS-7: Muhakkak ki onlar, Bize ulaşmayı (hayatta iken ruhlarını Allah'a ulaştırmayı) dilemezler. Dünya hayatından razı olmuşlardır ve onunla doyuma ulaşmışlardır ve onlar âyetlerimizden gâfil olanlardır

10/YÛNUS-8: İşte onların kazandıkları (dereceler) gereğince varacakları yer ateştir (cehennemdir)

Ve bize yaşattığı her olay aslında bir davettir. Eğer biz Allah'a ulaşmayı dilemeyen biriyssek, **etrafımızda vücuda gelen her olay Allaha ulaşmayı dilememiz için Allah'ın bize verdiği bir mesajdır.** Allah'a ulaşmayı diledikten sonra etrafımızda vücuda gelen her olay, mürşidimize tâbi olmamız içindir. Mürşide tâbî olduktan sonra vücuda gelen her olay, zikirle ruhumuzu Allaha teslim etmek için Allah'ın verdiği mesajlardır. Ama hiç kimse demesin ki: "Ben Allahû Tealâ'ya bu kadar hacet namazı kıldım ve Allah bana mürşidimi göstermedi." "Niçin kıldın?" dersanız, "Mürşidime ulaşmak için kıldım." diyor. Hayır, **Allah'a ulaşmak için mürşidin sadece bir vesile olduğunu bilin.** Hanginiz mürşidinize ulaşmak için hacet namazı kıldıysanız, bu iki tane temel şarta bağlı olmalıdır:

1- Allah'a ulaşmayı dileyeceksiniz, her şeyden evvel.

2- Mürşidin, sizin Allah'a ulaşmanıza bir vesile olduğunu düşüneceksiniz.

5/ MAİDE:35: Ey âmenû olanlar (Allah'a ulaşmayı, teslim olmayı dileyenler); Allah'a karşı takva sahibi olun ve O'na ulaştıracak vesileyi isteyin..."

Öyleyse neden Allahû Tealâ vesile ediyor? Çünkü mürşid, gerçek bir vesiledir. Böyle düşünmeyip de mürşide ulaşırsanız, bu size bir fayda sağlamaz. Kim Allah'a ulaşmak hedefiyle mürşidine ulaşmışsa onun başının üzerinde mürşid vardır. Allah'a ulaşmayı dilemek; bir taleptir, bir istektir, bir dilektir. Allah her zaman işitir, bilir ve görür. Ne diyor? "**Allahû semîun alîm: Allah işitir ve bilir. "Allahû basîrun bil ibâd: Allah, kullarını en iyi görendir."**

Sevgili kardeşlerim, Allah'ı sevin, çok sevin! Biliyor musunuz, O sizi zannettiğinizden çok daha fazla seviyor. Sakın "Allah bizi sevmiyor, Allah beni sevmez." diye düşünmeyin. Kim olursanız olun, Allah sizi sevmeye hazırdır. Eğer kendinizi O'na daha çok sevdirmek istiyorsanız, O'nun sizi daha çok sevmesini istiyorsanız, o zaman bunun bir kanunu var. Bu kanuna "liyakat kanunu" diyor Allahû Tealâ. Neye lâıksanız, ne kadar sevgiye layıksanız o ölçüde bir sevgiyle mutlaka sevilirsiniz, başka türlü mümkün değildir. Kanunu bu. Eğer sevmek istiyorsanız, bu sevgiyi hak etmek mecburiyetindediniz. Hiç de zor değil sevgili kardeşlerim, hak etmek hiç de zor değil. Her şey bir başlangıçla başlar.

Öyleyse Eûzubillahimineşeytanirracîm, Bismillâhirrahmânirrahîm'le başlayacaksınız. Başladınız mı? Ondan sonra diyeceksiniz ki: "Ya Rabbi! Ben Sana ulaşmak istiyorum." Tamam, bitti. Eğer kalbiniz de aynı şeyi söylüyorsa, "Ya Rabbi! Ben Sana ulaşmak istiyorum." Bu mesele bitmiştir. Allah sizi şu anda sevdiğinden kim bilir kaç bin katı birden sevmeye başlar.

Hepinizin Allah'ın sevgililerinden olmanızı Yüce Rabbimizden dileyerek sözlerimi tamamliyorum. Allah hepinizden razı olsun.

DR. ABDULCABBAR BORAN